

være omkring de 30 Aar, inden de har faaet deres Uddannelse og bliver ansat ovre i Amerika, og der kræves i Lovforslaget, at de skal have 5 Aars Tjeneste bag sig, saa de vil næsten i alle Tilfælde være 35 Aar, inden der vil kunne blive Tale om, at de søger Ansættelse her. Det samme gælder Missionærerne og vil i Virkeligheden ogsaa i Praksis blive Tilfældet med Lægmandene; man vil for deres Vedkommende sikkert komme endnu højere op, thi der vil vanskeligt findes Lægmand, der har skabt sig et Navn i folkekirkelige Kredse, uden at de allerede er højere oppe i Alder end 30 Aar. Den ærede sidste Taler, det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Jørgen Hald), sagde, at det var en reaktionær Bestemmelse, som man maatte være forskaant for, og som for ham var væsentlig afgørende for, at han ikke vilde stemme for Lovforslaget. Naar han ikke vil stemme for Lovforslaget, altsaa ikke ønsker det gennemført med den Bestemmelse, staar han jo i Virkeligheden paa det Standpunkt, at det ikke er noget Fremskridt, at man giver 35-aarige Adgang. Men jeg vil dog tro, at det ærede Medlem mener, det er et Fremskridt. Det er nemt nok at hænge saadan en Betegnelse paa et Forslag som reaktionær, men det er ikke altid saa let at begrunde den. Jeg kan heller ikke se, at der skulde være noget som helst reaktionært i, at man forlanger, at disse Personer, som man her giver Adgang til Præsteembeder, skal opfylde ganske de samme Vilkaar i Henseende til Præsteløfte som alle andre danske Præster indenfor Folkekirken. De bliver lige for Loven og lige for Vilkaarene. At det skulde være reaktionært, ligger i hvert Fald lidt udenfor min Fatteevne.

Første Næstformand (Trier): Det 12te Medlem for 5te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Rasmussen: Jeg vil gerne sige den højtærede Kirkeminister Tak specielt for den Udtalelse om Sekretærerne i K. F. U. M.; jeg tvivlede heller slet ikke paa, at jeg havde den rigtige Opfattelse af Kirkeministerens Stilling hertil.

Derimod maa jeg rigtignok sige, at jeg ikke helt ud deler Ministerens Opfattelse med Hensyn til Forflyttelse o. s. v. af de saakaldte Lægmandspræster, idet jeg synes, at vi her kommer lidt udenfor Reglerne; der kommer netop det ene Menighedsraad til at bestemme for det andet, hvilket ikke i alle Tilfælde kan være saa heldigt. Men det er der jo ikke noget at gøre ved. Jeg har altsaa hørt Ministerens Mening herom og ligesaa

med Hensyn til Valgmenighederne, det var det, jeg ønskede, og det takker jeg for.

Maa jeg have Lov til at sige til den ærede Ordfører for det radikale Parti (Jørgen Hald), som brugte det Udtryk, at jeg ønskede Præsterne skaaret efter en bestemt Læst — og det skulde være Udtryk for, at saa kunde der ikke være noget Liv, thi o. s. v. —, at det, tror jeg, er en fuldstændig Misforstaaelse af hele min Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg tænker, at den ærede Taler, naar han brugte Ordet Læst, har tænkt paa Fodtøj. Det er jo i Regelen det, man bruger en Læst til: at sy Fodtøjet derover, og den Sammenligning kan jeg for Resten godt gaa med til. Jeg ønsker netop, at de Mænd, der melder sig for at gøre Tjeneste i Folkekirken, skal gaa ind under det, jeg i dette Tilfælde vil kalde Læsten, nemlig Præsteløftet. Men jeg tror, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at Fodtøjet, trods det, at det er syet over en Læst alt sammen, giver Plads til mange forskellige Fødder, der kan gaa paa mange forskellige Maader, og jeg synes, at det Præsteløfte, vi nu har, har vist, at det aabner ogsaa Adgang for det frie Livs Ytringer indenfor vor Kirke. Vi ønsker ikke at lægge noget Pres eller nogen Tvang paa Livet, vi ønsker det fremmet paa al mulig Maade paa vor evangelisk-lutherske Folkekirkes Grund. Men derpaa staar vi, og det vil vi ikke bort fra.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Dahl) omtalte Frimenighedspræster, der havde talt i Folkekirken uden at have aflagt Præsteløfte, og vilde anføre dette for, at de saa ogsaa kunde gaa ind i Embeder i Folkekirken uden at aflægge Præsteløfte. Jeg tror, at der maa skelnes mellem dette: at komme en Gang imellem og tale i en Kirke som Gæst, maaske anmodet af en Del af Menigheden, og saa dette: at faa fast Ansættelse som Præst.

Første Næstformand (Trier): Jeg gør opmærksom paa, at Tiden for en kort Bemærkning er indtil to Minutter.

Dahl: Den højtærede Kirkeminister udtalte, at denne Bestemmelse om, at de paagældende, forinden de beskikkedes til saadanne Præsteembeder, som Lovforslaget omhandler, skulde være fyldt 35 Aar, ikke vilde sige andet, end at det var den Praksis, som af sig selv vilde fremkomme, idet man ikke kunde tænke sig, at nogen af de Personer, som Lovforslaget handler om, var under 35 Aar ved Ansættelsen. Men naar det er saadan, ser jeg heller ingen Grund til, at den højtærede Kirkeminister netop